

زمان و شاعر

شعريهت شائتحيائي تهواوي سهردهمه ڪان

خه زعل نه لماجدي

و: عه بدولمونه ليب عه بدوللا

۲۹ ي ڪانوني يه ڪهم ۲۰۲۴ وتار

وزهي زماني شعري پهت نيهه، پاريزراوه. به پيجهوانه ي وزهي زمان له بواره ڪاني ديڪه دا ڪه بهرهو سوودگه راي و دهستاوده سترڪردن و تيگه يشتن ده پيته وه... وزهي شعري له چوارچيويه فوري شعريدا پاريزراوه، نه ده گوري و نه له ڪار ده ڪه وي. ثايا به پي ته و تيگه يشتنه، ده توانين شاعر له رووي زمانه وانويه وه پيئاسه بڪهين و بلين شاعر زمانه، ڪاتي وزهي خوي ده پاريزري. له رووي زمانيه وه پيئاسه ي په خشان بڪهين و بلين په خشان زمانه،

كاتى پەرت دەپ، يان وزەكانى بەكار دەھىنن، يان لە پېناو شتىكى ديارىكراو سوودى لىوھەردەگرين. لەو دەرئەنجامەشەو بەلېين زمان لە شىعدا ھېزىكى نەگۆرە، لە كاتىكدا زمان لە پەخشاندا ھېزىكى گۆراو، بۆ جورىكى تر، بۆ نمونە پەخشانى دەرەكى (بابەتخووزى و زانستى) زمان بۆ كار، ھەوآل، ھاندان، ۋەسفىردن دەگۆرئ، پەخشانى فىركارى بۆ زانست و زانىارى دەگۆرئ. بەلام ھېزى زمانى شىعر ناگۆرئ، بەلكوو لە ناوھەى خۆيدا بە درەوشاوپى دەمىنئتەو. پەخشان لە مېژوودا جىگىر دەبئت، شىعريش بەرەنگارى مېژو دەبئتەو، چونكە ناگۆرئ و دوای مېژوو ناكەوئت، بەلكوو شتئ لە ناوھەى گوتار و رووداو قەدەغە كراوھەكانى دەوروبەرى لە خۆدا ھەنگرتوو. بۆ نمونە قەسئدەكانى (موتەنەبى) لە بەرانبەر سەدەى چوارەمى كۆچى ۋەستاون، لە كاتىكدا دەسەلات و مېدىا و ھەوآل و ياسا و دابونەرىتەكانى سەدەى چوارەمى كۆچى كەوتونەتە نئو مېژووھەو. لە سەدەى نۆزدەمى پر لە رووداو و ھەوآل، قەسئدەكانى رامبۆ ۋەستاون، ۋەك رۆناكئىيەكى درەوشاوپە و تازە، بە ھېز و چالاكئىيەو لە مروؤف دەرۋانن. ئايا ئەو بە ماناىيە كە پەيام ((پەيامى شىعرى)) دەپ بابەتەكەى لە خودى خۆيدا پ (بابەتەكەى لە وشتانە ۋەرنەگرئت، كە دەورى داو و ئاماژە بە شتەكانى دەوروبەرى خۆى نەكات).. ئەو پەيامىكى شىعرييە، ۋەك ئەوھى لە دەقى شىعريدا ھەپە؟

ھەلبەتە نا.. چونكە كاتى باس لە ئەركەكانى زمان دەكەين و دەبىنن يەكئىك لە ئەركەكانى زمان، شىعرييەتە ((لەبەر ئەوھى كە ناوھەرۆكى پەيامەكەى يان زمانەكەى خودى زمانەكەيتى، نەك ئەوھى ئاماژەى بۆ دەكات)) ئەو قسەيە ((واتە پەيامى شىعرى)) تەواو لەگەل قسەكانمان لە بارەى ((ھونەرى شىعرى)) جياواز دەكەوئتەو، چونكە شىعەر نواندئىكى ھونەرىيە، ((بەلام لەگەل ئەوھشدا نواندنى ھونەرى)) تەنيا ئامانجەكەى نئىيە. با بە وردى بلىين ئەوھ شىعرييەتە ۋەك ئامانجئىك تەنھا لە رىگائى ھونەرەو دەتوانئى بەدەست بەئىزئت، بەلام ((ئەركى شىعرى)) ىش دەشتئ لە مەبەست ((پەيامى شىعرى)) يان ئامانجى شىعريدا ھەنگرىنەو، كە رەنگە شىعەر تئيدا سەركەوتوو بئت، يان لە بەدئەپنئانئاندا سەركەوتوو نەبئت. ((روونكردنەوھى)) ئەو قسانەش بە گشتى ((خودئىتى و زمانەوانى و تەمومئى)) شىعرى كەم دەكاتەو ۋە بە شىاوى چارەى دەكات، چونكە سروشتى ئەو پەيامەى كە چارەى دەكات، ئەوھى كە خودى زمانى ئالۆز چەمكئىكە دەپ بۆرۆئئندئىت، چونكە ھەمئىشە سەرلئشئواوبئەكى گەورە لەنئوان ئەركى شىعرى و ئەركەكانى دئىكە (كۆمەلئەيتى و سئاسى و پەرەردەپى و سۆزدارى و سوودگەراپى.. ھتد) درووست دەكات، كە دەكەونە

چوارچيويهى ئەرکه بابەتییە لە کارکەوتووکانی زمان. لێرەدا بە هیچ شیوهیەك مەبەستم داخستنی ئامانجی زمانی شیعری ((پەيامی شیعری)) نییە، کە هەمیشە کراوێه، بەلکوو دەبێ بزاین کە شیعەر ((هونەری شیعری)) ئەگەر ملکهچی ئەو ئەرکانە بێت، ئەو ئامانجی خۆی ((وهك شاعر- زمانی شیعری)) لە دەست دەدات و دەبێتە پاشکۆ بۆ ئەرکی دیکە. لێرەدا ناتوانین ئەو کارە یە کلا بکەینەوه و بڵین ئەوهی شاعر دەنووسی دەبێ بەو پێچکە یەدا بروات. بەلکوو شاعیر دەبێ لە خۆیەوه ((بە شیوهی تاییهتی خۆی)) پارێزگاری لە شکۆی شاعر و روونی و وزی شیعری بکات، شاعیر دەبێ هۆشیارییە کە ی تا ئەو سنوورە بێ، کە نە کەوتیته ژێر چه کوشی ئامانجەکانی دیکە ی زمان، پاشان شوێنکەوتە و ملکه چیان. شاعیر دەبێ بۆ ئامانجی شاعر هەنگاو بەرەو پێشەوه بنیت، پێویستی بە هۆشیارییە کە گەرە ی شیعری یە کگرتوو هەیه، دەبێ لە گەل کاتدا هەنگاو بێ، خۆی لە هەموو ئەو رینگایانە بدزیتهوه، کە بەرەو گەرانهوه و بێبایهخی و موخامه له ی دەبەن.

شوشتنەوهی وشەکان

وشە لە شیعری کۆندا ناسنامە ی دیار نییە، بە ئاراستە ی ئەو مانایەدا دەروات، کە بە شیوهیە کە هەرەمە کە رۆژی لە رۆژان بۆ پێشنیار کراوه، لە پیناوی دروست کراوه.. بۆیه وشە تەنها وهك ئامراز بۆ بە کارهینان و گەیاندن دەمینیتهوه، نە زۆر نە کەم.. وشە لە شیعری کۆندا هیچ کە سایه تییە کە نییە.. چونکە لە شیعری کۆندا ((مانا)) دۆخە کە بەرپوه دەبات. بەلام ئەگەر وای دابنێن کە زمان لە پیکهاتن و هەرەمە کییەت و یاسا ناوه کییەکانیدا هاوتای ژیان بێت، لەبەر ئەوهی زمان لە خودی ژیان و پێشکەوتنەکانی ژیانەوه گەشە ی کردوو، کەواتە ئە ی بۆچی دەستەواژەکان (وشەکان) بە بوونەوهری زیندووی ئەو ژیانە نازانین، کە کەسایهتی و سەربەخۆیی خۆیان هەیه، وهکو رووه کەکان و ئاژەلهکان و زیندەوهره وردهکان، کە ژیا نی شاراوه و تاییهتی خۆیان هەیه، زۆریه ی جارن هەر نایانبینین، تەنها ئەوانە نەبێ کە دیارن و پێوهندیان بە یه کتریهوه پێوهندی مانهوه و ململانێ و ئەزموون و هاوژیا نییه. دەشی لە ژیا نی رۆژانەدا زمان ئامراز ی گەیاندن و تیگە یشتن بێ، وشەکان ((بوونەوهره زیندووهکان)) قوربا نی بە کەسایهتی و ژیا نی خۆیان بدن، بۆ ئەوهی مروّف لە مروّف بگات، بۆ ئەوهی ئەو له یه کگە یشتنە بەردهوام بێ. بەلام ئایا هیچ دەستەواژەیه ک بەو

قوربانیدانه خۆبه خشانه یه پازیه؟ نه خیر، به لکوه به کاربرده رازیان ده کات. به لام
 ته دهب تهو به کاربرده رت ده کاته وه و دادپه روه ری له گه ل تهو بوونه وهرانه و
 په یوه ندییه کانیاں داده مه زریئی و شکویان بو ده گه پینیتته وه، له و روه وه شیعر ژانریکه زیاد له
 ژانره کانی دیکه ی ته دهب پاریزگاری له په رتبوونی وشه کان (دهسته واژه کان) و په یوه ندییه کانیاں
 ده کات، له هه مو تهو به کارهینانانه روژانه یییه، یان رو تینییه ی که که سایه تی وشه کانیاں
 بیس کردوه و تیکشکاندوه، پاکیاں ده کاته وه و شکو و هیزیاں بو ده گه پینیتته وه.. ده یان خاته
 نیو به کارهینانی نوی و ژیا نی ((ژیا نی زمانه وانی نوی)) یان بو ده ره خسیئی و ده یان خاته نیو
 په یوه ندییه کی ناساپی و چاوه روانه کراوه وه.. جیگیاں بو ده دوزیتته وه و وایان لی ده کات تییدا
 نیشته جی بن، بهم جو ره ده قی شیعی سهرسامی دروست ده کات، چونکه: واتای نوی
 ((ژیا نی نوی)) به وشه ده به خسیت. وشه ده خاته په یوه ندی نوی. بهم جو ره زمان نوی
 ده بیته وه و تهو نویوونه وه یه ش ده بیته نویوونه وه ی ژیا نی مرو ف و بووژانه وه و گرژی و
 نه شونما کردنی مرو ف.

په یوه ندییه زمانه وانییه کونه کان له شیعر و په خشاندا په یوه ندی دیاریکراون یان وه ک
 ره وانیژی پۆلین کراون، ناشی لیا ن در چین و نکۆلی له ره وانیژیان بکه ین، به لکوه ده بی
 چوارچیوه یه کیان بو بدوزینه وه و له شیوازیکی چه قبه ستودا دایان بنیین، به وه ش
 دهسته واژه کان و په یوه ندییه کانیاں له شیعی کوندا به هوی تووندی سیستی زمانه وانی و
 عه قلی و کو توبه ند کردنیان له چواچیوه ی رو حی مرو ییدا تووشی پووکانه وه ده بن، بهم جو ره
 رزگار کردنی شیعر و عه قل له و هیزه نه رییه پیویستی به دیدگایه کی ریشه یی هه یه! تهو
 دیدگایه ش ده بی شتی له خو بگری که ژیا نی ناساپی و له کارکه وتوو نه توانی بیپریت، شتیکی
 سه روی سروشتی، شتیکی ناوازه و له پر که بشی وه ک پیویست دهسته واژه و
 په یوه ندییه کانیاں له دارپشته وه ی نویدا بنویئی. ریبازی بونیادگه ری لیکۆلینه وه له باره ی
 په یوه ندی نیوان دهسته واژه کان وه ک حه قیقه تی زمانه وانی و جه وه هری زمان (فونۆلۆژی،
 مورفۆلۆژی، شیوازه گه ری) به کاری له پیشینه ی خوی داده نی و له وه شدا گه یشتوته
 ده رته نجامی زور گرینگ، به لام له به رانه ر ته وه شدا بوونی (وشه) و دهسته واژه کانی پشتگویی
 خستوه و ته نها وه ک پارچه کانی شه تره نجی داناون، که ده شی دار بن یان ناسن یان قور و
 هه ویر، که هیچ جیاوازییه کی گرنگیاں له وازی کردنی شه تره نجدا نییه و دواتریش هه ر به و
 پیودانگه گه مه ی زمانه وانی ملکه چی سیستی ناوه وه ی زمان ده کات. ته گه رچی بونیادگه ری

له هەندى له تيۆرييه جۆراوجۆره كانيدا گرنگترينيان تيۆرىي زایندهي (تهولیدی) (چۆمسی) که به راستی له رووی یاساکانی زمانی زایندهي و گۆرانکاری (تهولیدی و تهحولی) دا، وینایهکی رازیکه به دهستهوه دهات. دوور له و لیکۆلینهوه زمانهوانییه گشتییانه، ئیتر دهستهواژهکان ههروا مانهوه، تا لقیکی تایبەت به ناوی زانستی ئاماژه (علم الدلاله) هاته ناوهوه، بهلام ((ئهولقه)) له گهڵ زانستی زمان تیکهڵ نهبوو، تا کوو بهیه کهوه ویناکردنیکی رازیکه له بارهی زمان به گشتی و شیعرییهت به تایبهتی بخه نه روو. شاعیر بۆ خۆی دهی له هه موو ئه و زانستانه قوول بیتهوه، نابێ هه ر ته نه ا بیانه وه پابه ندی، به لکوو له سه ری پۆیسته تیانبگات و هه رسیان بکات، پاشان له یاسا سه خته کان بگوزهری. ((وهك كۆتوبه ندی نووسین ته ماشایان نه کات)) به لام ئه وه به و مانایه نییه، که به دوایاندا نه چی و لیان تینه گات، به لکوو به پینچه وانه وه وه شاعیر دهی ئاگی له زانسته کانی زمان بی و به دوای لیکۆلینه وه ی زمان و تیگه یشتی زمانه وه بی و هۆشیاری لیانه وه به ده ست بهی. زۆریک له شاعیران هه ز له بواری زمان ناکه ن، به لام به نامی نووسینی شاعر په یوه ندی به تیگه یشتی تایبه تی زمانه وه هه یه، شاعیر دهی پارێزگاری له زمان بکات و بچیته نیو تایبه تمه ندییه کانی زمانه وه، به تایبه تی هه موو ئه و تایبه تمه ندیانه ی په یوه ندی به شیعره وه هه یه، به و مانایه ش ((له خۆوهی)) و ده رچوون له ریچکه ی ((ناوکۆی)) باو، ئه و کاته به جوانی ده رده که ویت، که شاعیر له قوئای نه خوینده وارییه وه به ره و قوئای مه عریفه هه نگاو ده نیت. چونکه هۆشیاری ده رگای فره وانی گه توگۆ ده کاته وه. ئه گه رچی شاعیری خاوه ن به هره ی گه وره و که م رۆشنییر، پۆیستی به بریکی زۆر له ((خۆبه خۆی)) و ((هه ره مه کییه ت)) هه یه. به لام شاعیری پر به هره و پر له رۆشنییری پۆیستی به دوو ئه وه نده توانای ((خۆبه خۆی)) و ((هه ره مه کییه ت)) هه یه، چونکه ((نووسین)) هه میشه ناچارى ده کات، که ئه و رۆشنییرییه گه وره یه ی خۆی به شیوه ی ((خۆبه خۆی)) بیخاته روو. لیره وه ده شی گه رته کانی پینشوو شی بکه ینه وه و بلین: شاعیری باش و خوینده وار، زۆر له شاعیری نه خوینده وار، پۆیستی به ((خۆبه خۆی)) و ((هه ره مه کییه ت)) ه، بۆ ئه وه ی به باشی پارێزگاری له تازه بوونه وه ی به هره که ی خۆی بکات. ئه وه ش ئه وه مان بۆ ده رده خات، که بۆچی شاعیره نه خوینده واره باشه کان، له فره رۆشنییری ده ترسن؟! چونکه ده زانن هه تا رۆشنییرییه ت زۆر تر بی، پۆیستیت به ((خۆبه خۆی)) قوولتر و به پیتتر ده بی. خودی ئه و شیکردنه وه یه رۆنای ده خاته سه ر ئه و راستییه ی که ئه و شاعیره باشانه ی دوای رۆشنییرییه کی زۆر به هره ی شیعرییان کز ده ی، له و شاعیرانه ن که هه ر

له بنه ماوه ((خۆبه خۆبوون)) و ((هه ره مه کی)) بوونیان دیاریکراو بووه، بۆیه توانای ئه و رۆشنییرییه و مه عریفه زۆره یان نه گرتوو و به هره که یان تیکشکاوه. ئه وان قه واره ی به هره ی خۆیان نه ده زانی، بۆیه تیکشکان، به لام نه ک له بهر ئه وه ی مه عریفه و رۆشنییریان به ده ست هینا، چونکه هه رگیز مه عریفه و رۆشنییری جی به هره ی شیعی ناگریته وه! به هره ی شیعی گه وره ترین گه نجینه یه، که مرۆف له ژياندا ده یدۆزیته وه، به راستی به داخه وه که به شیوه به ک له شیوه کان له ده ستی ده دات. با بۆ ره وتی نووسینه که بگه رپینه وه و ببینین که شاعیری حه قیقی ئه و که سه یه، که به شیوه یه کی دیکه له زمان ((وشه و په یوه ندییه کانی)) راده مینێ و سازشیان له سه ر ناکات، هه میشه وشه ی سه رسوره یینه ر، نامۆ ده ئێ که پێشتر گویمان لێ نه بووه.

شیعر و قسه کردن

ئه گه ر له باره ی زمان وه ک سیستمی کۆمه لایه تی و قسه کردن به و مانایه ی کارێکی تاکه که سییه (فردییه) له نێو سیستمی کۆمه لایه تیدا، بۆ لیکجیا کردنه وه به ناوبانگه که ی (دی سوسیر) بگه رپینه وه، ئه وه بۆمان ده رده که ویت، که زمان له کتیب و فره هه نگ و گرامه ری زمانه وانی نیشه جییه، به لام قسه کردن له شه قام و کارگه و نێو مالاندا به وزه و چالاکییه وه ده جوولیته وه. شیعر کارێکی تایبه تی و تاکه که سییه بۆیه ده که ویته نێو قسه کردنه وه ((لیره دا قسه کردن به مانای زاراوه کان نایه ت))، که چی گه رگرفته کانی شیعر ئه وه یه، که له نێو قسه کردندا به شیکی تایبه ت و خودییه. شیعی کۆن ((له ریگی بیستنه وه)) بوو. به لام شیعی نوی، پاش ئه وه ی چاپکردن ده رکه وت، که کتیب و نووسین له نێو خه لک بلاو بۆوه، ئیتر خویندنه وه ی شیعر، جیگی بیستنی شیعی گرتنه وه، واته که نووسین ده رکه وت، شیعی نوی سه ری هه لدا و جیاکردنه وه ی ئه رکی بیستنی شیعی لیکه وته وه، ((واته شیعر له سیستمی بیستنه وه بۆ سیستمی خویندنه وه هه نگاوی نا)). لیره وه ئیتر که ویتنه پارادۆکسیکی نوپه. شیعی کۆن به قسه کردنی زاره کییه وه به نده، یان ده بیستری ت و له گه ل تامی قسه کردنی زاره کی سه رده مه که ی بلاو ده بیته وه، ئه و تامه ش نامینێ کاتی ئه و شیوه قسه کردنه به سه ر ده چیت. به لام شیعی نوی به قسه کردنی نووسراوه وه به نده، بایه خه که ی ئه و کاته که م ده بیته وه، که سه لیه ی باوی سه رده مه که ی به سه ر چێژه که یدا

زال بیت. بەم جۆرە زماڭ ((زماڭ قسە کردڭ)) لە بۆتە نووسینی شیعری نویدا دەورپوژنی ((زماڭ دەنوسریتەو)) و شیعەر پشەت بە گۆرانکارییەکانی نووسین دەبەستی، گرنگترین گۆرانکارییەکانیش کە پێی ھەندەستی سەرھەولپژکردنی ئەرکی تەواوی شیعەر و گۆرینی ستراتژییەتی ئامانجی شیعرییە، بە جۆرێک کە شیعری (شەعی) ئەوھی کە بۆ دەستاودەستکردن پەییوەندی خۆی بە قسە کردنی ((خەلک)) ھوہ پاگرتبوو، (لە جەوھەردا) ھیندە بە نووسینەو پەییوەست نەبوو، شیعری شەعی پێ ئەوھی نیازپێکی ھەبێ دوو جۆر بوو: یەکیکیان خۆی دادەھینا و خۆی لە رێگای نووسینەو (نووسینی بیستەنەو)) دەبینیەو و لە رێگای نووسینەو کاریگەری درووست دەکرد. ئەویدیکە دەکەوتە سەر رووکاری زماڭ یان ((بیستی بیستەنەو)) قسە کردنەو، وەک ئەوھی شیوہیەکی پێ لە شیوہکانی پەییوەندیکردن بە کۆمەلگاو. ئەرکی (بیستن) لە شیعری کۆن، یان شیعری شەعی ((زماڭ دەبیستیتەو)) لەلایەن کۆمەل (ورپوژان)ی دەنایەو و جیاواز لە ئەرکی (بینین)ی تاکەکەسی ((زماڭ دەنوسریتەو)) لە شیعری نویدا! بەم جۆرە بەرانبەر رەگەزپێکی نوێ دەبینەو، کە پێویستی بە یەکیک لەو دوو شیوازە ھەبێ: یەکیکیان شیعەر و ئەویدیکە شیعەر نییە! لێرەو مەترسییەکی نوێ دەست بەسەر شیوہکانی چێژ و گۆرانکارییەکاندا دەگرت، کە رەنگە بکەوتتە دەرەوھی تیگەیشتی ئەدەبی و بە تەواوی سەرورە مرقفایەتیەو بلی. واتە لە ئەدەبەو تا بە بوونی خودی مرقفای دەگات. ئەدەبی کۆن ھێچ شیوازپێکی رادیکال و پرجۆشی ئەدەبی بەدەست نەھیناوە، بەلکۆ ھەمیشە بە پەلە شیوازەکانی خۆی گۆریو، ئەوھش ئەگەرچی لە راستیدا لە ئەنجامی ھۆشیارییەو بوو، بەلام بەدبەختی ئاگیی نووسەرانی لەوھدا بوو، کە نەیاندەتوانی لە بەرانبەر ئەو سەردەمانە بە شیوہیەکی قوونیی نیکەرانتامپز بووستەو.. جگە لەوھ کارەکانیان بەرھەمی ئەو گۆرانکارییە فیکرییەکانی نەبوو، کە خودی خۆیان پێی ھەندەستان، تا بتوانن ئەدەبپێکی (خودی) نوێ بونیاد بنین، بەلکۆ زمانپێکی ئاسۆیی ھاوبەشیان ھەبوو، کە دەکەوتە نیوان خەلک و شیوازی نووسینی ستوونی نوینەرایەتی دەکرد، چ لە ناوھوھی نووسەر، ناخی نووسەر -چ وەک ھاوبەشیکردنی خەلک- لێرە ((لە نووسینی شیعری شەعی)) زماڭ وەک میژووی مەعریفە، ئاوارە پاردوو بوو، بەلام شیوازی نووسینی شیعری نوێ لەنیو میژووی گشتیدا، بازدانپێکی تاکەکەسی داھینان و خەلفکردن بوو، ھەولپێک بوو یان کۆمەلە ھەولپێکی تاکخووازانە بوو بۆ بووژانەو و گۆرینی بونیادی زماڭی باو. لەسەر ئەو بنەمایە میژووی ئەدەبی کۆن، میژووییەکی خاوەن و بیزارکەر بوو،

که تئیدا گۆرانکارییه کان هه ئبەز و دابەزیان بوو، له شیوه و ناوه‌ڕۆکی ژانره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کاندا نارێک دهرده‌که‌وتن، به‌لام میژووی ئه‌ده‌بی نوێ، خه‌ریکه‌ خێراتر ده‌بێت، نه‌ك هه‌ر وه‌ك میژووی نه‌شونماکردن، به‌لكوو وه‌ك میژووی داھێنان و خه‌لقکردن، به‌یێ زاونێکردنی پشتاوپشتگه‌ری به‌ریوه‌ ناچی، بۆیه‌ داھێنان له‌ ئه‌ده‌بی نوێ تا‌خ‌وا‌زان‌یه‌، باوك و كور نانا‌سی. تاك درووستكه‌ریكه‌، به‌لام لۆژیکی پشتاوپشتگه‌ریتی كه‌ ئه‌ده‌بی كۆن بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌كات، ته‌گه‌ریه‌كه‌ له‌ ته‌گه‌ره‌كانی به‌رده‌م وزه‌ و هه‌لسانه‌وه‌ و جوانی ئه‌ده‌بی نوێ.

چالاکردنی زمان له‌ ریگای شیعره‌وه

دوای ماندوو‌بوونیکی زۆری ره‌خه‌نگری فه‌ره‌نسی (پیریس) بۆ دۆزینه‌وه‌ی پیناسه‌کردتیکی وردی شاعر له‌ژێر رۆناکی به‌رده‌وامی دهرچوون له‌ ناو‌کۆییه‌کان، دوای دروست‌بوونی مملانییه‌کی تووندی نیوان شاعر وه‌ك مه‌ترسییه‌کی به‌رده‌وام و په‌خشان وه‌ك مه‌ترسییه‌ك به‌ دژی شاعر، دوای هه‌موو ئه‌وانه‌ (پیریس) گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی بلی ((زمان ناتوانی گوزارشت له‌ شاعر بکات، به‌لكوو شاعر فیل - له‌ زمان ده‌کا- یاخیبوونه‌، خه‌باته‌ به‌ دژی زمان) که‌واته‌ چۆن ئه‌و دوو رسته‌ی خواره‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌گونجینین (شاعر گوزارشت له‌ زمان ده‌كات) (شاعر له‌ زمان یاخی ده‌بێت))؟. ره‌نگه‌ چه‌مکی (لادانی زمانی) ئه‌وه‌ی (کۆهین) پێشنیاری کردووه‌، جو‌ره‌ چاره‌یه‌ك بی، به‌لام ئه‌و چاره‌کردنه‌ زمانیکی پێوانه‌یی (که‌ بوونی نییه‌) ده‌سه‌پینی، ((زمانیکی پێوانه‌یی دیار)) که‌ بۆ ئه‌وه‌ی شاعر بونیاد بنیین، بتوانین لێی دهرچین ((لێی لاده‌ین))، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌کردنی رۆژانه‌ لادانی زمانی لێ ده‌که‌وتنه‌وه‌ و دهرچوونه‌ له‌ زمانی پێوانه‌یی، بۆیه‌ ده‌شی بلیین لادانی زمانی ده‌که‌وتنه‌ نیو لادانی رۆژانه‌ی به‌کاره‌ینانی قسه‌کردنه‌وه‌، به‌م جو‌ره‌ش وینه‌که‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌ك ده‌شیوی، یان به‌یه‌گه‌یشنیکی به‌ پیت ده‌خاته‌ نیوان شاعر وه‌ك (یاریکردنیکی به‌رزی زمانه‌وانی) و قسه‌کردنی رۆژانه‌وه‌.. چاره‌کردنی (کۆهین) وه‌ك پشته‌بسته‌نیکی ره‌ها (له‌ پێوانه‌ و لادان) بۆ ناو‌کۆییه‌ ره‌وانییه‌کان ده‌گه‌ریته‌وه‌، جا بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ینه‌ پیناسه‌کردنی شاعر، وه‌ك پێشنیاریکی نوێ خۆی ده‌نوێتی. چونکه‌ ئه‌و کیشه‌ کۆن و نائومێدکه‌رانه‌ی که‌ له‌ ده‌وری په‌یوه‌ندی فۆرم و ناوه‌ڕۆکدا ده‌سورینه‌وه‌، ته‌نیا وێستگه‌یه‌کی بچووک پێک ده‌هێنن، که‌ ده‌شی بۆ ئه‌وه‌ی لێی دوور بکه‌وینه‌وه‌، لێی بوه‌ستین، واته‌ لیکۆلینه‌وه‌ ته‌قلیدییه‌کانی شاعر (سه‌ره‌رای هه‌ولێه‌کانیان) هه‌ر له‌نیوان (هه‌ژاری و

كەمخوئىيى) دېن و دەرۋن، دەلېن فۆرم لە ناوەرۈك جيا نابىتەو، پاشان دەلېن شىعر ئەوھىيە
 كە فۆرم و ناوەرۈك لە گەل يە كتر ھاوسەنگ بېت ((ھاورېك بەيە كەوھ رې بكەن)) ئەوھش
 چارەھىيە كى ئاسان و سازشكارانەھىيە، پىئويستى بە ھەول و ماندووبوون و راستى نىيە. چۈنكە
 رەگەزە كانى فۆرم ناسراون و دەتوانىن دەستنىشانىان بكەين و ئەركە كانىان بژمېرىن و دىارىيان
 بكەين، وەك چۈن دەتوانىن رەگەزە كانى ناوەرۈك دىارى بكەين و لىكۈلېنەوھىان لە بارەوھ
 بكەين. كەچى لە پەخشان و بە دىارىكراوى پەخشانى ئەدەبى، ھاوسەنگىيەك لە نىوان فۆرم و
 ناوەرۈكدا ھەيە. بەلام بەنسبەت پەخشانى زانستى ناوەرۈك بەسەر فۆرمدا زالە، چۈنكە فۆرم
 لە پەخشانى زانستىدا ئامرازىكە بە وردى ئەركى گەياندىنى ناوەرۈكە. كەواتە تەنھا شىعر لە
 بايەخى فۆرم بەسەر ناوەرۈكدا ناوازەھىيە، واتە لە بايەخى فۆرمەوھ دەتوانىن ئاستى پېشكەوتى
 شىعرەكە و دابەزىنى ھونەرى دىارى بكەين. فۆرم ئاراستە كانى ناوەرۈكى قەسىدە دىارى
 دەكات، ئاراستە كانىش فەزاي قەسىدەكە دەجوولېنن و ئەو ئامانجانە دىارى دەكەن، كە
 قەسىدەكە ھەولې بۇ دەدات، ھەمووشىان تەگەرەن و جوولەھى فۆرم بۇ خويان كىش
 دەكەن. فۆرم رووتكردنەوھى فۆرم دىارى دەكات، فۆرم بەندە بە بەشتكردنى ناوەرۈكى
 دىارىكراوى فۆرمەوھ، ھەقىقەتې ئەو شتەش ئەوھىيە، كە فۆرم نوئىنەرايەتې رېرەوئىك دەكات،
 كە لە ميانىدا دەتوانىن ناوەرۈكى (ھەرچى بېت) بە كرده نوئىنەرايەتې بكەين. زمان لە كۆمەلې
 رەگەز پېكھاتووھ بە ناوگۆبىيە كى دىارىكراووھ بەندە، كە زمان دەكاتە فۆرم، نەك جەوھەر،
 بۆيە شىعر بەرھەمە، يان بەرھەمىكى ئەو ناكۆبىيەھىيە، واتە بەرھەمىكە لە (فۆرم) دا نەك لە
 جەوھەر، بۆيە شىعر فۆرمە لە فۆرمدا، يان مېتافۆرم. بەلام شىعر فۆرمى زمانەوانى نىيە، بۆيە
 مافى ئەوھمان ھەيە بېرسىن جەوھەرى شىعر بۇ كوى چووھ، جەوھەرى شىعر كامەھىيە و چۈن
 بەدەست دىت؟ جەوھەر لە رەگەزە كانى زماندا بوونى ھەيە، نەك لە دەرەوھى زمان، نەك لە
 كۆمەلە شتېكى دەرەوھى زمان ((كۆمەلە شتېك كە دەرەك دەكرېن.. ھتد)) ئەو شتانەھى كە
 دەرەك دەكرېن لە گەل جەوھەرى ناسراوى فېزىادا يەك دەگرېتەوھ، كەواتە جەوھەرى
 شىعرى، نەك جەوھەرى فېزىايى لە كوئىيەدايە؟ من پېم وايە (جەوھەرى شىعرى) بە شىوھى
 فۆرم لە وەدېھىنەننى ھەبووھ كاندايە، لەبەر ئەوھى (وەدېھىنەننى ھەبووھ كان) ئەگەرېكى لاوازە و
 بە گشتى دەكەوتتە نىو مەھالە كانەوھ، بۆيە جەوھەرى شىعرى لە ناوھوھماندا وەك وەھمىكى
 جوان، نامۆ، سەرسورھىنەر خوى دەشارىتەوھ. بەم جۆرە دەتوانىن دواى ئەو بەدواداچوونە
 بلىن جەوھەرى شىعرى نە لە واقىعدايە، نە لە قەسىدەدا، بەلكو لە ناخى شاعىرىدايە،

جەۋھەرى شىئەرى پەندۆلىكە ((چالەمە- لە ھاتووچۆكردنى پەندۆلى سەعاتەۋە ھاتوۋە))
 لەنيوان شاعىر و ئەۋەى دەينووسى ھاتوچۆ دەكات، بەلام كەى ئارام دەيىتەۋە، ئەۋە تەنھا
 مردن دەزانى، مەبەستم مردنى شاعىرە. نووسىن بە كورتكردنەۋەى زمان ھەلدەسىت، بە
 داپاچىنى زيادە و درىژدارىيە ئالۆزەكانى، پاشان ئەدەب ((لە نووسىندا)) خىرا بە كەمكردنەۋەى
 ئالۆزى خانەكانى نووسىن ھەلدەستى، بۆ ئەۋەش شىئەرى بە تايىبەتى دوايىن رۆل دەگىرى، بەم
 جۆرە بابەتەكە ۋەك ھەرەمىكى بىكە فرەۋان بە ئاراستەيەكى ورد و ناسك بەرەۋە لوتكە
 دەيىتەۋە، بىگومان بىكە فرەۋانەكەى ئەۋە ھەرەمەش زمانە. بەلام لوتكەكەى شىئەرى. لەۋيدا
 فۆرمى شىئەرى ۋەك بارستەيەك لە رەمز و ئامازە، رۆنكى دەبەخشىت و ھەۋل دەدات دووبارە
 يىتەۋە و يىتە (مىتافۆرمىكى بالايى زمان، بەۋ رىگايەش زمان پاك بىكاتەۋە، لەۋيشەۋە ۋەك
 ئامازەكارى مۇزىكا بىچى، ئەۋەش دووبارە ھەۋلىكە بۆ پاككردنەۋەى عەقلى مۇۋى و
 ھەلەشانەۋەى بەردەۋامى بىبەستوۋەكانى رەۋانىيىتى و نارەۋانىيىتى، كە زمان پىشتى پى
 دەبەستىت. ھەمو ھەۋلە دووبارەكانى شاعىرە گەرەكان بۆ گەيشتن بە ئاستە باشەكانى
 نووسىن بە دىئايىيەۋە ھەۋلى تاكەكەسىن، كە كاتى شىئەرى دووچارى چەقبەستىن دى، يان لە
 ئاستىكدا قەتەس دەيىت، ئەۋە لە ئەگەرى كەۋتن ((رووخان))ى شىۋاۋ رىزگارى دەكەن. بۆيە
 بازدان لە نووسىندا لە ئاستىكەۋە بۆ ئاستىكى دىكەى بەرزتر، ھەر تەنھا بە واتاى بالايى
 عەقلى و رۆح نايەت، بەلكوۋ چاككردن و كورتكردنەۋەى زمانە. بەم جۆرە شىئەرى زمان دەكاتە
 دەقلىكى كراۋە، مىكانىزمە شىئەرىيەكانى دەگۆرى تا كونىلەكانى زمان بىكاتەۋە، بۆ ئەۋەى زمان
 بە جوانى ھەناسە بدات و درىژە بە ژيان بدات. داتاشىنى زمان (لە رىگايى شىئەرىۋە) واتاى
 كەمكردنەۋەى دەستەۋازە بە كارھىنراۋەكانى شىئەرى نىيە، بەلكوۋ بە واتاى شۆردنى بەردەۋامى
 دەستەۋازە جىگىر و بەكاربردوۋە ماندوۋەكان دىت، يان بە ماناى گواستەۋەى دەستەۋازە
 دووبارەبوۋەكانە بۆ كۆمەلى شىۋاۋى نوپى بە كارھىنران، واتە وپروژانى دەستەۋازە نوپىەكان، بۆ
 ئەۋەى دەستەۋازە نوپىەكانىش ئاۋىتەى زمانى باۋ بن و زمان بىكەنەۋە، ئەگەر زمانىش
 بىكرىتەۋە ئەۋە عەقلىش دەكرىتەۋە و تەۋاۋى ژيانىش دەكرىتەۋە، بەم جۆرە شىئەرى بوارى
 ژيانى بەرفرەۋان دەكات، ۋەك چۆن بوارى عەقلى و زمانى بەرفرەۋان دەكات، ئەۋەش ۋەك
 ئەركى يەكەم و نايابى شىئەرى تەماشادەكرى. كەۋاتە ئەگەر ئىمە ۋەك رەخنەگر، واقىع يان
 خودى شاعىر ۋەك شوپىنى بەدەيھىنانى جەۋھەرى شىئەرى بە دوور بگرىن، ئەۋە بەۋ ماناىيە،
 كە بلين شىئەرى فۆرمى بەدەيھىنان و دەرکەۋتى ئەۋە جەۋھەرىيە. بەۋ شىۋەيە زمان ھەر

قسە كۆردۈن نىيە، لە بواری واقىيى و دەروونى، يان سۆزدارى ناوہو و دەروہى شاعىر، بەلكو رۆئىكى ئاسايى لە شىعدا دەنوئى. زمان لە شىعدا ھەر تەنھا دالى مەدلولەكان نىيە، كە لەنىو فەرھەنگاندا دەيدۆزىنەو، يان لە سۆز و ھەستى شاعىردا دەيدۆزىنەو.. بەلكو ((زمان لە شىعدا)) بە تەواوى بوونىكى سەربەخۆى دىكەيە. (ياكۆبسن) دەئىت: (بەلام شاعىرىيەت چۆن دەردەكەوئىت؟ لەوہدا دەردەكەوئىت، كە وشە وەك وشە ھەستى پۈ بىكرىت، نەك وەك جىگرەوہيەك بۆ ئەو شتەى كە بە ناوى كراوہتەو، يان وەك دەركەوتنى ھەست و سۆزى وشەكان و پىكھاتە و دەلالەت و شىوہى ناوہو و دەروہيان، شاعىرىيەت تەنھا شاننىكى جيا لە واقىع نىيە، ئەگەرچى كىشى تايبەتى خۆى و بەھاي تايبەتى خۆى ھەيە). زمان لە بنەمادا دىنبايەكى سەربەخۆيە لە واقىع، بەلام زمان پەيوەندىيە سوودگەرا مەزنەكەى خۆى لەگەل واقىع دەپارىزى. كەچى شىعر زمانىكى سەربەخۆيە لەنىو زماندا و بەيەك ھەنگاو لە زمان دوور دەكەوئىتەو و بە دوو ھەنگاو لە واقىع، بۆيە شىعر پەيوەندى لەگەل زمان و واقىع پەيوەندىيەكى دژنامىز و جوانە و لەسەر ملكەچنەبوون و ھەستاو. شىعر برىتىيە لە زيادەرۆپى زمان و واقىع لە بەريەككەوتنى نوئى تەقەلەكانى چىن و پىشنىاركدنى سىستىمىكى دىكە بۆ زمان و واقىع. ((شىعر بە ئاسايى خرايە نىو چواچىوہى پىدراوہكانى زمان، چونكە ھىچ مەودايەكى لەنىوان (واقىع و زماندا) دانەناو. شىعر خرايە نىو پىدراوہكانى زمان، چونكە دەيەوئى واقىع كۆپى بىكەتەو، كاتى واقىع كۆپى دەكەتەو، شىعر دەبىتە بەشىكى مردووى واقىع.)) كەواتە ھەمىشە شىعر وەك شوئى مەترسىدارى ئاگى و بلىسە، لە زمان و واقىعدا و بە شىوہيەكى نوئى وزەى خۆى لە تىگەيشتن بەدەست دەھىئىتەو، دوور لە ناوانانەى كە ئىمە لە رابردوو وەك شىعر پىمان دابوو، بەلام ئەمرۆكات رىگا نادات ھەمان ئەرك بە شىعر بەخشىن. لىرەدا ئەوہى پىشنىارمان كىردوو ئەوہيە، كە شىعر لەو ھەولانە دانابرى كە نوئىنەرايەتى واقىعى جوانناسى يان زمانى دەكات، بەلكو شىعر لەلايەك جەخت لە سەربەخۆيى خۆى و ئەركى شىعرى دەكەتەو و لەلايەكى دىكە ھەول دەدات خزمەتلىكى گەورە بە زمان و واقىع بگەيەنئىت، پىسبوونى زمان و واقىع بە شىعر، ئەگەرلىكى نايابى شىعر، تاكو چالاكى نوئى بۆ بزافلىكى جياواز. بۆ ھەژاندنى خانەكانى خۆى بخاتەو و ھىچ سەرھەلدانىكى نوئى بۆ ئەوان نەھىئىتەو، ئەگەرچى شىعر لە ئەنجامدا ھەول بۆ زىندووكدنەوہى زمان و واقىع دەدات، بەلام بەردەوام خۆى لىيان دابرىت.

سەرچاوه:

رۆژنامهى (زهمان)

ژماره 1933 رېښه وټى 2004/10/5

تېبىنى: ((جووت كه وانه كان)) بۆ روونكردنه وهى زيتر، وه رگيډر دايناون.